

Given i Helsingfors den 26 mars 1999

**Lag
om ändring av naturvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 53 § 3 och 4 mom., 65 § 1 mom. och 66 § 1 mom. samt

fogas till 53 § ett nytt 5 mom. som följer:

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 4 mom. göras hos den behöriga lantmäteribyrån. När ersättningen fastställs skall lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter iaktas. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område skall betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då områdets ägare hos lantmäteribyrån har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om ett beslut i ett tillståndsärende som fattats med stöd av 66 § 1 mom. begränsar användningen av fastigheten så att detta för områdets ägare eller innehavaren av särskilda rättigheter har de följdverkningar som avses i 1 mom., och om det inte hade funnits andra hinder för att bevilja tillståndet, är staten skyldig att ersätta olägenheten om detta yrkas. Rätt till ersättning föreligger dock inte när olägenheten

- 1) orsakas av att en ansökan om tillstånd att avvika från vattenlagens (264/1961) förbud mot förorening, ändring eller stängning avslås,
- 2) orsakas av att en ansökan om ett i lagen om miljötillståndsförfarande (735/1991) avsett tillstånd avslås,
- 3) orsakas av att en i gruvlagen (503/1965) avsedd utmålsansökan avslås,
- 4) orsakas av att ett inlösningstillstånd enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter förvägras, eller
- 5) åsamkas staten, kommunen eller en samkommun.

Om ersättning för olägenhet som orsakas av att ett tillstånd enligt byggnadslagen (370/1958) eller marktäktslagen (555/1981) förvägras bestäms särskilt. I 11 § skogslagen bestäms på vilket sätt den i 10 § angivna särskilda förpliktelsen som gäller användningen av skogarna skall göras skäligen.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan i sig, eller i samverkan med andra projekt eller planer, sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket för vilkas skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dess konsekvenser, om inte det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall tillämpas på projektet. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

66 §

Beviljande av tillstånd samt godkännande och fastställande av planer

En myndighet får inte bevilja tillstånd att genomföra ett projekt eller godkänna eller fastställa en plan, om bedömnings- och utlå-tandeförfarandet enligt 65 § 1 och 2 mom. visar att projektet eller planen betydligt försämrar de naturvärden för vilkas skydd om- rådet införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999.

RP 236/1998

MiUB 9/1998

RSv 264/1998

Rådets direktiv 92/43/EEG; EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7
Helsingfors den 26 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Miljöminister
Pekka Haavisto